

Mineria d'argila de boles

La indústria de l'argila amb bola de Devon ha estat en funcionament durant almenys 250 anys i probablement des de l'època d'aquells extraviats miners i miners de riquesa mineral, els romans.

Sembla que el terme argila amb boles deriva dels grumolls o boles d'argila d'aproximadament 8 polzades de diàmetre que es produïen els primers dies de la indústria minera d'argila de Devon i Dorset. El nom descriu ara les argiles secundàries altament plàstiques que cremen blancs i que són un component essencial en la fabricació de ceràmica.

L'argila amb boles es forma durant la descomposició del granit. L'acció de l'aigua com a vapor junt amb el diòxid de carboni resulta en la descomposició del feldespat en caolinita. Es tracta bàsicament d'argila xinesa, extreta al voltant de St. Austell i al sud-oest de Dartmoor. L'argila de bola és un derivat secundari de l'argila de porcellana, que es forma durant l'erosió i el transport posterior per l'aigua, i es produeix com un dipòsit sedimentari allunyat de la font original.

Els jaciments del Devon sud es troben a la conca de Bovey Tracey, que té una longitud d'uns deu quilòmetres i una amplada de tres quilòmetres. No es coneix la profunditat exacta de la conca, però la perforació mostra argila a 320 metres i les costures tenen uns 75 metres de gruix.

El gruix de la producció va ser sempre treballant a cel obert, però, per extreure els diferents tipus d'argila en profunditat, es va introduir un sistema de mineria d'adit. Tots els adits eren conduïts des de l'est de l'aflorament en terreny erm i baixaven a les costures d'argila. A la cara de treball, es va extreure argila amb pics d'aire comprimit i es va carregar en camions que es

van llançar amb corda a la superfície. La producció per aquest mètode va ser d'unes 15 tones per torn.

L'escriptor recorda un recorregut privat per la publicitat número 5 o 6 de Watts, Blake, Bearne & Company a finals dels anys vuitanta, quan s'utilitzava una màquina carregadora de carreus sobre cadenes (com la de la imatge) juntament amb un tren de quatre laterals -Camions basculants, que ara poden estar aquí. La producció era llavors d'unes 50 tones per torn, i cada tren s'enduria 2,5 tones d'argila. El tren es va transportar per primera vegada amb corda fins a una cruïlla subterrània, on es va fixar la corda del torn de superfície i el tren va transportar l'adit principal. Com a la imatge, es van instal·lar arcs d'acer en centres de 0,7 metres i el túnel estava completament revestit de taulons de làrnx de 75 mm de gruix. Hi havia un sistema de comunicació, un conducte d'aire i una línia de topografia aèria.

Se sap poc que aquests adits passessin per sota del riu Teign, tot i que no es va produir cap extracció per sota o al costat del riu.

Ambdues empreses d'argila van deixar la mineria subterrània el 1998. Les mines eren costoses i ineficients i les argiles que guanyaven ja havien estat exposades a les pedreres.

Cap al final de les operacions subterrànies el 1998, es baixa un tren de camions cap a E.C.C. L'última publicitat que queda de Ball Clays a prop de Kingsteignton.

Una cara de treball en una de les mines de Kingsteignton de Watts, Blake, Bearne & Company, als anys setanta, que mostra un carregador de ploma Westphalia que omple un sol 12 cwt. Camió. Això hauria estat impulsat per l'home fins a l'adit principal de transport.